

LILLA SPÖKSONATEN

Du ska tillsammans med dina elever se dansföreställningen *Lilla spöksonaten* av Regionteater Väst. Detta är en samtalshandledning som är till för att hjälpa er att prata om dans både inför föreställningen och förslag på hur man kan arbeta vidare efter.

ATT PRATA OM DANS I SKOLAN

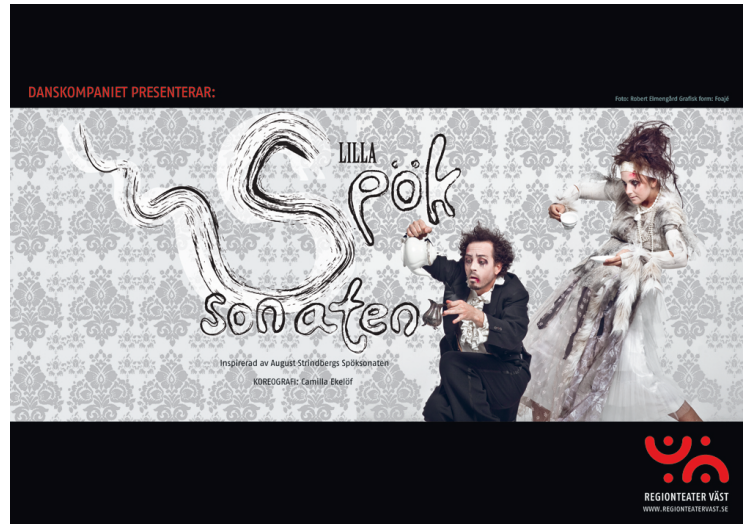
Dans är ett eget landskap, eller ett språk om man så vill, där kroppen är verktyget för att förmedla. Man kan likna det vid konstformerna musik och bildkonst, där upplevelsen är mer i fokus än vad förståelsen är.

Innan ni går på en dansföreställning är det bra om läraren har förberett barnen genom att tydliggöra vilken konstform de ska se, längd, titel osv. I samtalet är det bra att undvika direkta värderingsfrågor. Var tydlig med att det är viktigare att tolka än att tycka.

I upplevelsen av en dansföreställning är du som betraktare lika viktig som dansaren. Det är i mötet mellan dig och dansarna på scenen som föreställningen sker. Din tolkning är med andra ord lika viktig och lika "rätt" som det koreografen har tänkt.

EN KOREOGRAF arbetar med att utgå från en idé om vad denne vill uttrycka och utifrån den leta sig fram till ett rörelsematerial, antingen ensam eller tillsammans med dansarna. Musik, text, ljus, kostym och scenografi kan inspirera koreografen samt förtydliga föreställningens innehåll.

AUGUST STRINDBERG är en av Sveriges mest betydelsefulla författare. Han levde 1849–1912. I år är det exakt 100 år sedan han dog. Det uppmärksammas genom att det i år är Strindbergsåret, vilket vi vill vara en del av genom att tolka hans berömda pjäs, *Spöksonaten* – som en dansföreställning. *Spöksonaten* skrevs 1907 och är inspirerad utifrån en av Beethovens pianosonater.

Föreställningen ni ska se/har sett heter Lilla Spöksonaten och är inspirerad av Spöksonaten som är skriven av August Strindberg.

FÖRSLAG PÅ ARBETE I SKOLAN

Ett sätt är att var och en berättar något man minns från föreställningen eller vad man såg. Ett tips är att börja i det konkreta/beskrivande (vad?) för att sedan gå in på tolkningar och reflektioner (varför?):

EXEMPEL PÅ ÖVERGRIPANDE FRÅGOR:

- vad minns du av föreställningen?
- vad fick den dig att tänka eller känna?
- hur såg rummet ut?
- hur såg dansarna ut?

EXEMPEL PÅ FRÅGOR KRING FÖRESTÄLLNINGEN:

- var tror du att de befinner sig?
- vem var mannen i rullstolen?
- vad har blommorna för betydelse?
- vad gör den vitklädda mumien med kjolen?
- tror du att föreställningen hade blivit annorlunda med en annan typ av musik?

Det finns många olika saker man skulle kunna samtala om. Man kan t.ex. prata om kroppen, rörelserna, rummet, tiden, ljudet, musiken, masken eller kostymerna. Vi hoppas att detta ger er inspiration. Kom ihåg att i dans finns det inget rätt eller fel, det du upplever är rätt för dig själv!

Tack för att ni såg vår föreställning. Välkomna tillbaka!